

הכתוב להיים

קטעים נבחרים ממכתביו ושיחותיו של הגאון רבי חיים יוסף אקרמן שליט"א

המסודרים

| ללמדך שמה שכונן זה כוון זה והיו שלשתן שוין בלב אחד.

אומר אני מעשי למלך... אמרו אם בלבבנו רחשנו כבר אמרנו מעשינו להקב"ה. בני קרח לא היה להם פנאי לומר בשפתם ואמרו בלבם. (ילקוט תהילים תשמט)

ובמחשבה אחת של תשובה זו זכו והוסיף להם הקב"ה **שם חביב**, בא וראה שעד שלא עשו תשובה לא נקראו בשם חביב, ומשעה שעשו תשובה נקראו **שושנים** ונלקטו מביניהם [מבין עדת קרח שהיו נשרפים כקוצים כסוחים] שקפץ הקב"ה להצילם וזהו שאמר שלמה בשיר השירים: דודי ירד לגנו לערוגת הבושם ללקוט שושנים.

ובזה גרמו נחת רוח עצומה לבורא עולם שנמשל למלך שנכנס למדינה ובאו בני המדינה לעטרו בעטרה של זהב המקובעת באבנים טובות ומרגליות ויצאו ואמרו להם אין המלך מבקש עטרה של זהב אלא אם יש כאן עטרה של שושנים.

כך היו קרח ועדתו שהיו אומרים מחתות של זהב, אמר הקב"ה למה לי של זהב - לי הכסף ולי הזהב ואפילו קטרת תועבה היא לי ומה אני מבקש שושנים. אמרו בני קרח **אנו שושנים**, אמר הקב"ה נצחתם - למנצח על שושנים.

כתרו ועטרתו של מלך מלכי המלכים אינה נמדדת ביפיותו של הזהב ולא בריחה של הקטורת ששם בטוחים מגישי הקטרת במחתות הזהב שהם הנותנים מתנה לבורא ויושבים ומצפים לשכר שישפיע עליהם הוא יתברך ממרומים בבחינת קח- ותן, הסכמי מסחר המתבצעים בין הלקוחות המגישים את ההזמה המופרטת על ידם לסוכן ולספק ומצרפים אליה את כרטיס האשראי או לחלופין את הכסף המזומן וממתנינים לביצוע הפעולה.

אלא לאותם המוכנים להכנע לפניו ית' ולהיות רכים וענוגים כשושנה ולומר בלבם הנכנע גם כשאני יכולים לומר זאת בפיהם שכל מעשיהם הוא למלך, מוכנים אנו ליתן את עצמנו וכל אשר לנו למענו ית' וכל אשר יאמר אלינו נעשה ונאמר לפניו: דבר כי שומע עבדך.

ובזה הקב"ה קופץ ולוקט אותם מבין הקוצים הכסוחים שממאנים לקבל את המנויים שמונו על פי הדיבור אלא לסדרם על פי הנראה להם ועל פי שיקולי הזהב והמחתות שישלמו לו עבור המנוי.

ורחישת לבם זו הביאתם לשורר בנצח, במשכיל ובשיר - ג' דברים כנגד ג' בני קרח לפני משה ואהרן וכל ישראל שהם ידידים של הקב"ה - לכן מתחיל שיר ידידות. (ילקוט, שם תשמז)

ובפרק מו הגדירו באופן נפלא את אשר ראו עיניהם בשעת הדררותם לבור תחתיה, למנצח- על עלמות שיר - שני **עולמות** ראינו של צדיקים ושל עשירים. אמר רב נחמן בר יצחק ראו דינים של אותם שבטחו על חילם שגם כספם וגם זהבם לא עמדו להם להצילם, וצווחו אח לא פדה יפדה איש - הצדיקים צווחים על אותו היום אח מה קשה, מה קשה ואפילו אברהם אינו מציל את ישמעאל בנו וגם יעקב אינו יכול להציל את עשו אחיו.

ומהי הזכות שעמדה להם שלא מתו - אלקים לנו מחסה ועוז עזרה בצרות נמצא - מלך בשר ודם אם אומר לעזור בצרה אינו יודע מה לעשות עד שמגיע אצלו, אבל הקב"ה אינו כן אלא עזרה בצרות נמצא. אמר רבי נחשון - **כל צרה וצרה** שמגעת אצלינו נמצא לנו - וזהו שאמר הכתוב: עמו אנכי בצרה (ילקוט תשנא- תשנב).

ב.

אמר רבי חמא ב"ר חנינא: שלש מטמוניות הטמין יוסף במצרים, אחת נתגלה לקורח אמר ר' לוי משאוי שלש מאות פרדות לבנות היו מפתחות בית גנזיו של קרח וכולהו אקלידי וקליפי דגלדא. (פסחים ק"ט).

הוסף לכך את פקחותו ואת עינו החוזה וצופה למרחוק ורואה את שושלת הגדולה היוצאת ממנו והוא שמואל השקול כנגד משה ואהרן, וכ"ד משמרות עומדות מבני בניו וכולם מתנבאים ברוח הקדש - הרי זה מתכון בדוק לעושר השמור לבעליו לרעתו. (פסחים ס"ט)

ותפתח הארץ את פיה ותבלע אותם ואת בתיהם ואת כל היקום אשר ברגליהם - זהו ממונו של אדם שמעמידו על רגליו (פסחים ס"ט).

במקום גדולתו ורוממותו שם אתה מצוא מפתו מכה עינו שהטעתו לחלוק על נשיאותו של אליצפן בן עוזיאל שנתמנה על ידי משה ומפי הדבור להיות נשיא על בני קהת ולא אותו שהוא בן יצהר השני לעמרם.

האשה אשר זכה בה שבדואי היה גם היא בארמונה המפואר ולא חסרה דבר וארוחתה ארוחת תמיד הוגשה לה על חשבון הבית נעלמה מהעולם לתוך הארץ הפותחת את פיה והשאירה את רישומה לנצח לדוגמא לאולת ההורסת את ביתה בידיה בהסחפה בלהט המחלוקת ובעודדה את בעלה ועדתו לדבוק במטרה ושבושם אופן לא לותר כי הרי זו מחלוקת (שלא) לשם שמים.

**שחה לעפר נפשנו -
לאחר שנת מגיפת
הקורונה, לאחר ההר
שרגש עלינו בל"ג
בעומר וקבר תחתיו את
מ"ה קרבנותיו, לאחר
כניסת עצרת בגבעת
זאב מתוך ריסוקי
איברים המפזזים
ומכרכרים לכבוד
"האי יומא", והאחרון
הכביד התכוננותה
וקימתה של קיבוץ
רשעים מימין ומשמאל
יחד עם בני ישמעאל
להקים מלכותא
דאימתילא לעפרא.**

ואמנם מקום של כבוד נצח ויקר תפארת הותירו שלשת בניו שנתיחסו כבר בפרשת וארא (שמות ו') עם יחוסן של משה ואהרן בתחילת דרכם ובקבלת תפקידים ומינוים.

ובני קרח: אסיר ואלקנה ואביאסף.

ובודאי היו הם מושא להערצה לויים מיוחסים, בעלי ממון רב חוסים בצל אביהם המרומם בפי כל ולמרות כן - ובני קרח לא מתו, מהי הזכות שעמדה להם ומהי המורשת הרוחנית שהנחילו לעם ישראל כולו.

ת"ר דוד חבר ספר תהילים על ידי עשרה זקנים... שלשה בני קרח (ב"ב י"ד).

קובץ פיוטי תהילים המסודרים מפרק מד עד פרק מט חתומים בכתב ידם של שלשת בני קרח ובהם הם פורסים את תחושותיהם בשעה שפתחה הארץ את פיה והחלו להסחף במשפך הנפער מתחתיהם.

פרק מה: למנצח... לבני קרח... רחש **לבי** דבר טוב. להודיעך שלא יכלו להתוודות בפיהם - מפני שהשאלו היתה פתוחה והאש שיצאה מאת ה' היתה מתלהטת סביבותיהם לכך נאמר רחש לבי שרחש לבם בתשובה וקבלם הקב"ה. ואף שהיו שלשה, למה אמר לבי.

קוראים יקרים!**לפניכם שתי הודעות חשובות:****א.**

בסייעתא דשמיא גדולה, ניתן להשיג את העלון, מידי שבוע, **החל מיום חמישי בבוקר**, במספר מוקדים ברחבי הארץ:

ביתר עילית:

גבעה א': **בהיכל הישיבה הגדולה ביתר עילית** | רח' צמח צדק 4

גבעה ב': **אצל הר"ר חננאל עמר הי"ו** | רח' דרכי איש 5

מודיעין עילית:

ברכפלד: **אצל הר"ר אשר ליכטשטיין הי"ו**
052-7612308

חיפה:

הדר: **בבית הכנסת המרכזי בני תורה** | רח' ארלוזורוב 11

נווה שאנן: **בבית הכנסת 'המקלט'** | רח' מנדלי 1

נווה שאנן: **בהיכל הכולל שע"י ישיבת 'נחלת הלויים'** | רח' רות הכהן 15

אופקים:

בבית הכנסת המרכזי 'קוית' | בכניסה

רוצה לפתוח נקודת הפצה באזורך?
077-52-80-989

ב.

לרגל התרחבות ההפצה, אנו זקוקים לעזרתכם בנתינה הגונה:

077-52-80-989

תזכו למצוות!

ריסוקי אברים המפזים ומכרכרים לכבוד "האי יומא", והאחרון הכביד התכוננותה וקימתה של קיבוץ רשעים מימין ומשמאל יחד עם בני ישמעאל להקים מלכותא דאימתילא לעפרא.

שחרב פיפיות בפיה שכונתה להניף חרמש בקומת העם היהודי ולהפכו ח"ו להיות ככל העמים, עבדים רוצים למשול בנו ופורק אין מידם הרי שדבקה לארץ בטננו ואם יש בנו מעשים עשה עמנו, ואם אין בנו מעשים עשה למען שמך ופדנו למען חסדך.

ובטוחני שיאמר לנו הקב"ה: הרטיבו מעשים, עשו תשובה ומיד אני גואל אתכם.

ובני קרח ינצחו ויזמרו ויזכירו לנו שעת עומדנו לפני הבימה ובדחילו ורחימו מתכוננים אנו להכרת מלכו של עולם ביום הרת עולם בהעלאת אלקים בתרועה וה' בקול שופר כי מלך כל הארץ אלקים.

והוא העליון והנורא אשר "דבר עמים תחתינו" - יתן דבר באומות תחת נפשנו להיות חמתו מתקררת בהם (מו' ד' וברש"י) ואנו ניצולים והמגיפה נעצרה בארצנו ומשתוללת בכל עוזה באומות העולם להודיע כי יבחר לו את נחלתנו ואת גאון יעקב אשר אהב. ועתה ממתין הוא ומצפה מעמנו בניו אהוביו: הרטיבו מעשים ותפרחו כשושנה.

ועתה נקשיב ונשית לבנו אל עצותיהם ודבריהם של בני קרח לדור אחרון כדורנו המצפה לפעמי בואו של גואל אחרון.

אמר רבי יודן: יום יבוא שבו ינער הקב"ה את הארץ ככתוב: לאחוז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה, ובני קרח ממליצים מנסיונם האישי ואומרים אל תתיראו בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים כי יודעים אנו מה עשה הקב"ה עמנו באותה שעה ובזכות שדבקנו בו עשה עמנו ניסים ככתוב ואתם הדבקים בה' אלוהיכם - ובני קרח לא מתו (במדבר כו-יא)

ואמר רבי ברכיה נקוט האי כללא בידך - אי מטית מלכותא דאימתילא לעפרא - צפה לישועה, הוי אומר שגם אם תגיע האומה היהודים למצב המתואר על ידי בני קורח בפרק מד שכל היום כלימתי נגדי ובשת תכסה פנינו וזאת מקול מחרף ומגדף ומפני אויב ומתנקה. והשעה -

עת של הסתר פנים עד כדי ששחה לעפר נפשנו ובטננו דבקה לארץ חובתנו לזעוק אל המלך - מלכו של עולם - קומה עזרתה לנו ואם יש בנו מעשים עשה עמנו, ואם אין בנו מעשים עשה למען שמך ופדנו למען חסדך.

אמר הקב"ה לישראל הרטיבו מעשים ועשו תשובה

ובני קרח ינצחו ויזמרו ויזכירו לנו שעת עומדנו לפני הבימה ובדחילו ורחימו מתכוננים אנו להכרת מלכו של עולם ביום הרת עולם בהעלאת אלקים בתרועה וה' בקול שופר כי מלך כל הארץ אלקים.

אנא מכם אל תחזרו לכסלכם להגיש לי הוראות ביצוע ותשלום בכרטיסי אשראי, מקומות נופש בכל רחבי העולם המוכה גם אם הם בכשרויות מהדרין (ורשנה, רוטנברג וכו')

קאמפים על טהרת התו הירוק ותוכניות של פאנלים חינוכיים עם כל יו"ר הועדות שהפכו באחת למשוח שעבר, ולאחר שנה מקרטעת בהיכלי הישיבות ולמידה מרחוק ב"זים זום" אינכם צריכים לעוד חופש ובין הזמנים מיגיעכם.

תנו כבוד לה' והרטיבו מעשים כשושנה זו המכוונת את לבה למעלה שכל כולה הכנעה וקבל מרות ומקבלת על עצמה כל נסיון שמעניק לה בוראה ואומרת או אפילו רק רוחשת בלבה: אומר אני שכל מעשי למלך וכל אשר יצוני אקבל אומר לפניו דבר כי שומע עבדך איני בוטח ברב עשרי וברוב חילי וגם לא בקטורת שמעלה ריח מבושם כי ידעתי שלא בזאת בחר ה' אלא מבקש הוא כתר של שושנים, שירד לגנו וילקטם.

ונבטח בו שהבטיחנו שאם נפרח ונפריח כשושנה - הוא ית' יהא כטל לישראל ואז יבוא הגואל.

ומיד אני גואל אתכם ולפיכך נסמך פרק מ"ה השר את שירם של השושנים לפני ידידי של מקום שהוא הפדיון והעזרה שנמצא בהמיר ארץ.

והיא נבואת הושע (פרק י"ד): אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה. פסוק זה על העתיד נאמר כשם שטל זה אינו מזיק לשום בריה כך צדיקים לעתיד לבא ניזונים מזיו השכינה ואינם ניזוקין.

אמרו ישראל לפני הקב"ה - אימתי יבוא הגואל. והתשובה: **לכשירדו לירידה התחתונה** אותה שעה אני גואל אתכם.

אמרו בני קרח: בירידה התחתונה אנו ושחה לעפר נפשנו ואם כן חובתך לקומה עזרתה לנו. אמר להם הקב"ה: הכל מכם **כשתכוונו לבבכם למעלה** כשושנה הזאת באותה שעה אני גואל אתכם שנאמר: אהיה כטל לישראל - אימתי - כשיפרח כשושנה.

העם היושב בציון מודיע למלכו של עולם: שחה לעפר נפשנו - לאחר שנת מגיפת הקורונה, לאחר ההר שרגש עלינו בל"ג בעומר וקבר תחתיו את מ"ה קרבנותיו, לאחר כניסת עצרת בגבעת זאב מתוך

השבוע פרשת קורח | זכות ההפצה נתרם ע"י השותפים היקרים:

לעילוי נשמת מרן האדמו"ר מצאנז-קלויזנבורג רבי **יקותיאל יהודה ב"ר צבי הירש זיע"א**

להצלחת הר"ר **יוסף אריה מגנוס הי"ו**

הרך הנולד בן **אביגיל ני"ו** לרפו"ש אמן.